

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHÓELLELENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felolős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

Feltámadott!

Futó tüzként terjedt a hír, hogy az Ur nincs többé a sirban, hanem feltámadott. Akik Őt szerették örömpír gyult ki arcukon, a megkínzott megvetett kigunyolt mester ime él, akinek közösségét annyira szerették és akit már már elveszének hittek ime él. Akik a hirt hoz-

ták látták Őt de akik nem látták kétkedően csóválták fejüket. „Nem jött még onnan vissza senki” mondogatták. Az Ur pedig egymásután veszi el a kételyt a szivekből megjelenvén illt is ott is az Őt szeretői között. Ha az Ur feltámadásának tényén kívül avval semmi más nem függött volna össze az öröm hamarosan elmúlt volna. De feltámadása bizonyosság volt, hogy az Atya elfogadta a Fiu áldozatát a mi bűneinknek büntetése rajta volt, hogy nekünk békességünk legyen.

Jézus elfogadott áldozata a multért, az elkövetett bűnökért az első ami a szivekben isteni örömet keltett.

A feltámadottal való közösség a második ami ezt az örvendezést megtartotta.

Valamint az öröm isteni volt az Urat szerelő szivében úgy kell a mi örömünknek is isteninek lennia bűnök bocsánata és a feltámadottal való közösség által. Ha az öröm csak a

bűnök bocsánata felett van ez még nem maradandó. A vele való közösség ellenben állandó örömet biztosít. A feltámadottal való közösség háromszoros hatásban nyilatkozik meg.

1. Látjuk Jézus dicsőségét. Megdicsőült Jézusunk kell, hogy legyen nekünk. Hiszen az

Ur maga mondotta a Szentlélekről: „Ő majd meg dicsőít engem.” (Ján. 16, 14.) Jézust nem mint embert kell látnunk, hanem mint mindennek felett való urat aki az Ő feltámadásával diadalmaskodik halál, bűn, ördög és minden felett. Kinek adatott minden hatalom mennyen és földön. A Szentlélek kell, hogy megmutassa, hogy az Ur Jézus által megigazultunk, hogy e világ fejedelme megítéltetett és hogy a megváltás általa bevégeztetett. Epen ebben áll az Ur Jézus dicsősége, hogy a halál hatalma elvétetett. „Halál hol a te fulánkod? Hol a te diadalmad?” És Jézusunk eme dicsőségét látnunk kell!

Ha nem látjuk, hogy az Ur Jézus teljes győzelmet vett, hogy a világfejedelme megítéltetett, ha nem látjuk, hogy az Ur Jézus elvette a bűnt és pedig teljesen akkor nem látjuk az Ur dicsőségét. Az apostol azt írja: „Ha Krisztus fel nem támadott, hiába való a ti hitetek; még

bűneitekben vagytok." Ezért kell látnunk, hogy a mi Urunk műve a feltámadás által teljessé lett. „A régi elmuk ime minden ujja lett. A sebei megvannak de a bűn elvétetett. Azért jött az Ur, hogy lerombolja az ördög művét. (I. Ján. 3, 8.) Az Ő gyermekei tehát a győzelemnek talaján állnak. Az új életnek ereje itt van számunkra. Ez kell, hogy szünet nélkül szemeink előtt lebegjen. De ezt a dicsőséget látnunk kell, azért kiált hozzá amíg kinyilatkoztatja neked. „Ahol a bűn megsokasodott, ott a kegyelem még sokkal hatalmasabbá lett.” A bukás nem csak ki van javítva mint a foltozott ruha, hanem általa még sokkal dicsőbb állapot jött létre. Helyzetünk sokkal dicsőbb mint a bűnbétes volt, de csak azoknak akik magukat az Urnak teljesen kiszolgáltatták.

2. Az Ő feltámadásának tanui leszünk. Nagy szükség van ilyen tanukra. De tanu csak az lehet, akinek bizonyítéka van afelől, hogy Jézus él. Aki ismeri az élő Jézust, aki evvel a feltámadottal életközösségben van. Aki azt mondhatja: Bizonyítom, hogy él, mert az Ő életét birom. Ne legyünk hamis tanuk akiknek talán ajka, bizonyítja Jézus feltámadását, de életünk semmit sem tud róla. Attól függ minden, hogy tudjuk e mondani az apostollal: „Élek többé nem én, de a Krisztus él bennem.” A feltámadottal való közösség a földön a legdicsőbb dolog. A biblia tanai jók, de ha nem vagyunk valójában a feltámadottak tanui, akkor mindezekből nincsen hasznunk. Ha még nem vagy az Ő tanuja, oh mondd meg neki őszintén: „Oh Istenem még csak idélen születt sem vagyok, még semmi vagyok, de vágyódom bizonyosságot tenni, hogy te élsz, hogy az igazság nyilvánvalóvá legyen!” Nagyon fontos, hogy Jézus feltámadásának tanui legyünk!

3. Tapasztaljuk a feltámadottak erejét. Jézusnak ereje bennünk kell, hogy legyen, le kell, hogy szálljon reánk. A feltámadottak hatalma van mindenek felett. Az életet át kell, hogy hassa a feltámadottak ereje, de, ha ez nincs jelen egész életünk csupa nyomorúság. „Nálam nélkül semmit nem cselekedhettek” mondja az Ur Jézus. Vele azonban mindenre van erőnk. Isten előtt semmi sem lehetetlen. És „Mindenek lehetségesek a hívőknek.” Talán itt van nálad is a hiba, kevés a hitbeli átadás, hiányzik a bizalom. Épen ezáltal állítasz korlátot az Urnak, hogy művét benned el nem végezheti. Imádkozzunk Istenhez, hogy vegye el tőlünk a bizalmatlanságot amellyel Jézust akadályozzuk és adjon nekünk gyermeki hitet, hogy ereje bennünk lakozhassék és mi az Ő ereje által igaz bizonyosságtevői lehetünk az Ő feltámadásának.

Sekundus.

A három követelmény.

I. Mózes 35, 2.

Egy napon Jákob isteni szózatot hallott. A szózat egy komoly parancsot foglalt magában. Oltárt kívánt az Ur s annak építésére hívta fel Jákobot s ő egy pillanatig sem habozott. Nem kételkedett Isten szavában, nem találta nehéz parancsnak, nem ellenkezett azzal. Engedelmesen végig hallgatta az Ur szavait s azután mind háza népéhez s mind azokhoz kik vele voltak így szólt: Hányjátok el az idegen isteneket. Tisztítsátok meg magatokat és változtassátok el öltözeteket. Mint komoly családfe adta ki a hármias parancsot, amelyek föltételei voltak annak, hogy fölépíthessék Isten oltárát. Boldog család, ahol az apa ilyen parancsot ad s ahol a háznép ilyen parancsnak engedelmeskedhet s amelyen keresztül felépítik Isten oltárát az Ő szent jelenlétét élvezhetik s abban örülhetnek. Sokan oltárépítésen szeretnék kezdeni hitéletüket. Hogy az Ur mindjárt ott lakozzék s elfelejtik, hogy először a romokat kell eltakarítani s így helyet készíteni az új épületnek az új oltárnak. Jákob tudta, hogy az új oltár megépítéséhez a bálványképeket nem használhatják. Ezek a bálványok, amelyeket talán a feldult Szekhem városból hoztak magukkal vagy a köztük lévő rabszolgák csalfa istenei voltak nem lehettek ott ahol az egy élő igaz Isten oltára épült. Ezeket el kellett dobálni, akár milyen szépek, tetszetősek vagy értékesek is voltak. Kedves lélek, aki már halhattad az isteni szózatot, hogy építs oltárt szivedben az Urnak. Tudod-e azt a föltételt az építéshez? Talán vasárnapról vasárnapra hallod a nagy parancsot az oltár építésről, hogy adj szivedben hajlékot Istennek, legyen a te számodra is élő valóság az ige, amely szerint: — ti pedig az Isten temploma vagytok — és nem tudsz építeni nem tudsz lélekben felemelkedni, mert hitvány földi bálványok tömege a földre huz. Dobjd el eme bálványokat, akár mily kedvesek is számodra, akár mennyire legyezgeti hiúságot, kielégíti pénzvágyadat, hizeleg neked s szemednek tetszetős. Akár pénz, ruha, ékszer, szépség, erő, társaság mindez mulandó bálvány a te számodra ha ezeket helyezted szived oltárára. Bármily értékesnek látszik, mi érhet föl az Ur oltárral, bármily becses, mi lehet becsesebb Isten közelségéről bármily kedves mi lehet kedvesebb Üdvözítőd nyájas hangjánál, lágy suttogásánál s erős vezetésénél? Ha nem bírod eldobni ezeket a bálványokat — hiszen oly ólom súlyúak — jöjj hozzá s Ő segít oltárának helyet készíteni.

* * *

— Tisztítsátok meg magatokat — hang-

zott a második parancs. Rövid és kemény szavak amelyeket oly kevesen tesznek magukévá s inkább hétköznapi piszkaikba építik az oltárt s csodálkoznak ha nincs áldás, ha az oltár füstje csak a föld fölött gomolyog s nem a magasba tör, hogy jó illatú áldozat legyen. Sokan vasárnap reggelinkint megtisztítják magukat, szépen megmosdanak, tiszta ruhát váltanak ez már hozzá tartozik rendes szokásukhoz, de az oltár helye a szív az maradhat szennyes. Kedves lélek oh ne csak a templom külsejét meszeld, faragd, diszítsd, hanem belül az oltár helyét is. Van Budapesten egy templom, kívülről szép, tetszetős épület. Szinte kívánczik az ember belépni. Fényes felirat, új kapuk, tágas kész ablakok, szép hófehér színe szinte csalogatják a lelkeket. S belül? Tele földhányással, homokkal. Így áll már régen. A külsejét csinosan megcsinálták, a belsőre már nem jutott. Szomorú, sivár látvány. Nincs egy sima hely, egy pad, egy tenyérnyi vakolat belül. Csupán téglák, ridegen mereven fújja a hideget a belépőre. Nem ilyen templom vagy-e te is talán? Oh tisztítsd meg magad, hogy szolgálhasson szived egy oltár fundamentuma gyanánt.

* * *

Változtassátok el öltözeteiteket. Ez is kurta, de velős parancs. Ennek testileg szívesen tesznek eleget az emberek. Ki ne öltözne örömmel szép ruhába. Fényes kirakatok telve az emberi porhüvely számára szép és kívánatos ruhákkal, amelyért annyi békéltenség, veszekedés, irigység, harc van egy-egy családban. Hány gyermeket keservesen fölnevel anyja s öregségére segítség helyett gorombaságot kap, nem lehet öregszülőket segíteni, mert kell a pénz ruhára, cipőre, cifrarongyra. A test kívánsága az élet kérdése, a testi öltözéket keserű könnyek, tisztátalan élet s ha kell gyilkosság árán is a bálvány oltár közepére helyezi. Vajjon kedves lélek, így kell öltözetet változtatni neked is. Mindenesetre kívánatos és szükséges, hogy az Urnak gyermeke iparkodjék tisztán, rendszeren öltözve megjelenni az Istentiszteleten. A közösség, az Ur szent jelenléte, Istennek ígéje megérdemlik, hogy mindenki a lehetőséghez képest illő öltözékben legyen a gyülekezetben. A munkából hétköznapi bibliaórára siető kőműves, lakatos, fűtő vagy kéményseprő izzadt, szennyes öltözékét és testét, tisztává teszi az a becsületes munka, amelyet a kenyérért végzett és hála legyen Istennek s az Ő nagy kegyelmének, hogy vágyódás van a robotban elfáradt, bepiszkolt testnek megpihenni az Ur lábainál, megfürödni az élet vízében s a közösség szeretetében. De szomorú, ha az Ur gyermekei azon a címen,—hogy így

is jó lesz—sárosan, mozsdatlanul, még vasárnap is csak úgy „átszaladnak” Isten ígéjét hallgatni. Tiszteletlenség ez az Ur, az Ő ígéje s a testvérek iránt, szegénység nem mentheti, mert fésülködni, megmoszdani, megkefélkezni nem kerül pénzbe.

De most nemcsak erről az öltözékről van szó. Változtassátok át öltözeteiteket lélek szerint is. Az önigazság, a jócselekedetek hivalkodó ringy-rongyát eldobván, öltösetek fel az igazság köntösét, amelyet Jézus adhat csak. Ez az a lakomai öltözet, amelyben eléje léphetünk, magunk fércelte, hitvány vásári, lelki ruhákba, amelyek az önbölcsesség, lelkigőg, külső változása, cselekedetekkel való dicsekedés, mind olyan olcsó, pókhálószerű, gyenge s izléstelen anyagok, amelyekből készült ruhába nem jelenhetünk meg ama fényes királyi nagy lakomán. Oh dobd azokat el s öltsd magadra ama szent öltözéket. Mily dicsőség, hogy ez még csak pénzbe sem kerül. Jézus ingyen adja—kegyelemből.

Engedd meg, hogy a három követelménnyel szemben három dolgot kérdezzek tőled.

Eldobtál-e már minden idegen istent? Megtisztítottad-e magad—nem külsőleg, de belsőleg?

És vágyol-e az igazság köntösébe öltözni Jézus által, ledobva saját rongyaitad.

Oh bár segitené az Ur ezen keresztül megépítened szivedben számára az oltárt, hol örökké égne a szeretet lángja.

l. j.

A jelenkor jellemevonásai és annak jelentősége.

Irta MAURO FÜLÖP.

Folytatás.

Az engedtlenség fiai, kikben a világ szelleme uralkodik.

Ef. 2,2 tesz ezek felől fontos bizonyosságot. Ez a vers arra int, hogy egykor mindannyian e világ folyása, a levegőben uralkodó fejedelem s ama szellem szerint jártunk, ki most az engedtlenség fiaiban hat. A korszellem és a világ szelleme itt még egy más címet is kap. Megtudjuk, hogy ama gonosz szellemi hatalmak, akik a földünket környező világtért megszállották, a keresztyén embernek szellemi ellenfelei s épen ez a levél mutatja be őket nyomatékkal, mely a mennyel vidékeken elfoglalt helyünkről s az azzal összefüggő áldásokról a legnagyobb isteni kijelentést közli. Ef. 1,3 A mennyei helyeken nyert ez áldások igény-

bevételét és élvezését éppen ama szellemi hatalmak teszik a legmakacsabbul vitássá, melyek ugyanezeket a mennyei helyeket lakják. Mert a mi harcunk nem test és vér ellen való, mint az apostol Ef. 6,12-ben mondja, hanem uraságokkal, hatalmakkal, e sötétség világuraival, a gonoszság szellemi hatalmaival a mennyei vidékeken vivjük. E hatalmas és nagyszámu sereg fejedelme és vezére a Sátán.

Csak kevés keresztyénnek van megfelelő képzele e hatalmas lény természetéről, tevékenysége köréről s céljairól, melyekre makacsul tör. Ez a szálnalmas tudatlanság onnan ered, hogy az ördögtől alkotott közkezenforgó felfogás nem a Bibliából származik, hanem Göthe Fausztjából, vagy a napilapokból.

Azok a gonosz szellemek vagy démonok, melyek e szellemi hadsereg egy részét képezik, már az Ur első eljövetele alkalmával rendkívüli tevékenységet és serénységet fejtettek ki. S most, amikor visszajövetelének ideje közeledik, hasonlókat tesznek. Szellemvezetés vagy formális megszállottság, szokatlan testi jelenségek, merevgörccs tartós öntudatlanság, görcsök, hisztéria, rángatózások, idegen hangok, melyek időközönként artikulált nyelvekké lesznek (és azért könnyen a nyelvek vagy nyelvekenszólás szellemi ajándékával összetéveszthetők) egészen megszokottak napjainkban s még inkább azokká lesznek. Amellett ezek a rendellenes jelenségek egyáltalában nem szorítkoznak a spirítizta körökre, hanem Isten gyermekei között is mutatkoznak azokban a körökben, ahol az igazságtól valami módon eltávolodtak, izgaló tapasztalatok után vágyakoznak s a félrevezetett vezetőktől arra szólíttatnak föl, hogy „erőt” kérjenek, ahelyett, hogy gyengék maradnának, vagy valami más módon hagyják el az Irás egyszerűségének talaját. Az ilyen nyugtalan, boldogtalan lelkek maguk vetik oda magukat az ellenség hatalmának, ki igen hamar észre is veszi az előnyös alkalmat. Az egyellen biztos alap, melyen ezekben a veszélyes utolsó napokban megállhatunk az Isten ígéje.

Az apostolnak idézett szava azt is megmondja nekünk, hogy e sötét légi hatalmak fejedelme az a szellem tulajdonképen, aki a jelen korszakban a hitelenség gyermekeiben a maga munkáját végzi. Sokat beszélnek a mai időben Isten atyáságáról és az emberek „testvériségéről.” Nos ez az egyetlen iráshely, hol az emberek ilyen „testvériségéről” szó van. De ezt a testvériséget nem Isten gyermekei alkotják, hanem „a hitelenség gyermekei.” Sátán aki munkálkodik bennük, az aki a szó szoros értelmében általhatja őket. S micsoda hatalmas energiával viszik keresztül azokat a nagy terveket,

melyek ezt a korszakot mindig dicsőbbé tenni s a földet az Isten iránt engedetlen ember számára kényelmes lakóhelyé átalakítani vannak hivatva. (Az a szó, melyet a Biblia helyén hitelenséggel fordítanak, tulajdonképen makacs ellenállást lázadást jelent.)

Itt megtaláljuk azt, amit sehol másutt meg nem találhatunk, azoknak a mérhetetlen erőfeszítéseknek kielégítő magyarázatát, melyeknek végcélja: a jelen világkorszakot eddig hallatlan fényel és dicsőséggel övezni föl. Valamennyi ily törekvésnek indító erejét az nyújtja, kinek ebben a világban utolsó alkalmat van megmutatni, hogy vezetése alatt az emberiség mit teljesíthet. Mert a következő világban nem lesz többé „e világ ura,” ki főszállását a mennyei vidékeken tarthatja, hanem megkötözött fogoly lesz a mélységben.

Még egy dolog nyugözi le figyelmünket ama bibliai helyen; ez a kifejezés: „e világ folyása szerint.” Szó szerint a „kozmosz korszaka szerint.” Sajátságos szó! Nyilvánvalóan oly időben vagy korszakban élünk, melyben a fizikai világnak, tehát a kozmosznak kiaknázása legnagyobb fokát érte el. Hasonló nem volt még soha! A természeti erőket, melyeket az ember már leigázott és szolgálatába hajtott, mind jobban fokozódó központosítással használják az alkalmazott tudomány, technikai szerkesztés, gyártás, kereskedelem és nagyszerű közlekedés, vagyis az élvezeti cikkek sokszorosítása és kicserélése terén. Azok a dolgok, melyek korábbi időkben foglalkoztatták az emberi szellemet, jobban a háttérbe lépnek. Most a gép korszakában élünk.

Nem Isten szelleme hat ezekben a dolgokban. A bennük kifejtett energia attól a szellemtől való, aki az engedellenség fiaiban hat. Ha azt akarjuk tudni, hogy Isten Szent-szelleme ma milyen munkában tevékeny, akkor az efézusi levél második fejezetének utolsó versében találjuk meg azt. Egy templomról olvasunk itt, mely az apostolok és próféták fundamentumán épül fel s melynek szegelyköve a Krisztus. E világ szelleme egész sereg vállalkozást indított meg. Hatalmas építkezések egész tömegén dolgozik. Isten szelleme csak egyet épít. E világ szelleme nagy lármával és feltűnéssel dolgozik. A szent szellem munkája nagy csöndben lárma nélkül folyik. E világ szellemének eredményei a mának szólnak, a mának csodálatát és bámulatát hívják ki. Isten szellemének munkája csak a jövőben lesz nyilvánvalóvá. Az egész világ bámulatának tárgya lesz, ha majd „a jövődö korszakokban Krisztus Jézusban irántunk való jósága által kegyelmének mérhetetlen gazdagságát megfogja mutatni.” (Ef. 2,7)

Istennek gyermeke tehát, ki helyét mint

elő kő megtalálta és felismerte ebben a tempomban, Istennek szellemi lakásában, azt is látja, hogy többé semmi része vagy érdeke sem lehet az engedetlenség gyermekeinek törekvéseiben. (vége köv.)

Kis rókák a szőlőben.

Ének 2, 15.
„Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiakat, akik a szőlőket elpusztítják!” Énekek éneke 2, 15. Palesztinában nagyon sok róka volt, megdézsmáltak a szőlőskertek édes fürtjeit s ezért valóságos csapás számba mentek. Könnyű az alkalmazás. Vannak olyan bűnök, melyek a kis rókákhoz hasonlítanak és elpusztítják lelkünk szőlős kertjét. Alattomos bűnök ezek, könnyen belopóznak, még azok lelkébe is, kik határozott, komoly keresztyének akarnak lenni. Nem egyszer csak akkor lehet őket észrevenni, mikor már nagy károkat okoztak. Hamarosan felfedezhetővé válik, hogy megritkulnak a Lélek gyümölcszeinek fürtjei. A szeretet elhidegül. Könnyebben lehet bennünket felingerelni és így tovább. Békességünk sem az, ami volt. Nem tudjuk elképzelni, mi lehet ennek az oka. A kis rókafiak okozzák ezt; ilyen a kis róka a csüggedés. Fejét lehorgaszolja, buskomor és kedvetlen. Borús, esőrehajló napokon jó leginkább. Színe kékes szürke. Ha reggel fáj a fejünk, gyomrunk émelyeg, kimerült idegekkel ébredünk, nagyon kell akkor vigyáznunk, mert nagy károkat okozhat. Fel ne nyisd neki szived szőlőskertjét. Ha beereszted mindent tönkre tesz. Jól jegyezd meg, hogy ez a kis ravasz ellenség hihetetlenül kicsi nyíláson is be tud bujni. Továbbá, hogy ritkán mondhatnán sohse jön magányosan. Magával hozza a gonosz pajtasait a bizalmatlanságot és a kételyt. Ezek azután szörnyű pusztítást visznek véghez. Támadást intéznek ellened. A csüggedés azt sugja füledbe: „Már úgy sem vagy olyan erőben, mint egy hete voltál, úgy látszik elvesztetted a megszentelődés minden áldását; a bizalmatlanság és a kétely hozzá teszi. „Nem is biztos, legalább is nagyon kétes, hogy egyáltalán ilyesmivel valaha is rendelkeztl.” A csüggedés folytatja: „Ugye éred el a célt, nem leszel képes megállni, sohasem tudsz te szent életet élni. Legjobb, ha föl hagysz az erőlködéssel” A bizalmatlanság és a kétely kiegészítik: Bizony úgy van! Lehet, hogy az egész hívő élet valószínűleg, sőt egész biztos, önámítás, meg tulzásba vitt képzelgés, látod már ez meg ez is kiábrándult s hallani sem akar az ilyesmiről; Nem igaz?”

Ha ezek benn vannak, egész falka jön nyomunkban; sorba jönnek a félelem s az aggodalomnak kisebb-nagyobb rókái. Ezek

teljesen megtöltik szívünket. Félünk, hogy vállalkozásunk nem sikerül, hogy családunk megbetegszik, félünk a kereszttől és a szenvedés minden fajtájától. Félünk, hogy „jaj mit mondanak az emberek!” Félünk bizonyosságot tenni, nehogy megsértsünk valakit, félünk megmondani az igazat stb. stb.

Ebben az állapotban csak egy orvos van, ami segít. Késedelem nélkül az Urhoz kell fordulnunk. Nála van menekvés, Nála van gyógyulás. Testvér ezért, ha az első rókácska feltűnik a láthatáron, ha közel jő hozzád irgalmatlanul pusztítsd el, különben téged tesz tönkre. „Álljatok ellen az ördögnek és elfut tőletek, közeledjete az Istenhez és közeledni fog hozzátok!”

oir.

Az alkoholkérdés a Miatyánk fényében

(Egy beszédből, mely a német alkoholelles napon hangzott el.)

„Mi Atyánk ki vagy a mennyekben” ha ezt komolyan imádkozzuk, el kell néznie ajkunkon ama szörnyű Kain-kérdésnek: „Avagy őrizője vagyok-e én az én Atyámfiaimnak? Akkor nem nézhetünk el a bajok felett, mit az alkohol okoz, nem lehetünk közömbösek az alkohol okozta nyomorúság segélykiáltásával szemben mondván: „Mi közöm hozzá? Nekem mit sem árt az alkohol! Én ugyanis keveset iszom.” Nem, aki azt imádkozza: Mi Atyánk — fel kell nyissa szemét annak a nagy nyomorúságnak, bajnak meglátására, mit az alkohol okoz, meg kell látnia ezt, hogy felelősek vagyunk testvéreinkért, kiken az alkohol démona diadalmaskodott. Mint Isten népe nem nyugodhatunk bele népünk szellemi és erkölcsi életének elsekélyesedésébe, eldurulásába, melyet az alkohol okoz, mely népünk benső megújulásának útjába áll.

„Szenteltesd meg a Te neved!” Az emberiség legnagyobb baja manapság a gép és a külső civilizáció korszakában az, hogy a mindenség! Urával, az élő Istennel szemben való tiszteletadás veszendőbe ment. Ha az emberiséget mai elesettségéből fel akarjuk emelni, első teendőnk Isten szentségével szemben való tiszteletadást visszaadni, hogy mindenki meglegyen győződve: „Istent kell félni mindenek felett! Előmozdítják ezt a korcsmákban folytatott téves beszélgetések? Könnyen kimutatható, hogy az alkohol hatása alatt a gondolatok és a beszélgetés, a társalgás szintje lesüllyed, viszont Istennel szembeni tiszteletlenség emelkedik. Korcsmai légkör elősegíti a vicelődést, szent dolgokon, melyek

egy keresztyén szívének mindig szent kell hogy maradjon. Az Ige magvait pohár mellett kimossa a szív talajából a szesz. Nem hiába épített az ördög templom mellé korcsmát. Ha egy gyülekezet szívből imádkozza: „Szenteltesd meg a Te neved! Tudnia kell, népünk józanságáért folytatott harc mindig egy harc a benső elmélyülésért és Isten nevének megszenteléséért.

„Jöjjön el a Te országod!” Isten egyeduralomra kell hogy jusson e földön is, hogy az a sok bálvány és démon, melyek az emberiséget elvakítják, tönkreteszik megsemmisüljön, uralmát veszítse. A sok bálvány között, mely az emberiséget igába hajtja, ott az Alkohol-király. Ki körül néz a társadalmi életben, el kell ismerje, hogy mindenütt az Alkohol-királynak hódolnak. A társadalom ivásra vonatkozó nézeteire nézve valóságos hitvallást vallanak, még pedig nagyon szigorú dogmatikai felfogással. Minden egyes alkoholista azt hiszi, hogy minden áron meg „kell” lenni a napi alkohol mennyiségének, mit elfogyaszt, különben valami hiányzik életéből, ezáltal valóságos kultuszt üzve hódol az Alkohol-királynak. Hányan vannak kik valóságos megváltónak tekintik az alkoholt. Minden esetben hozzá fordulnak segítségért. Kereszt helyett a borospohárhoz menekülnek. Veszedelmes tévedés ez, az átok utja, mely mind távolabb vezet a Golgotától. Hányan vannak, kik jó keresztyének, sőt hívőknek tartják magukat és mégis segítenek hinni azoknak, kik az alkohol segítő hatalmában hisznek és tán kissé távolabb állva, tán ritkábban is, de kifejezik hódolatukat az Alkohol-királyal szemben. Isten népe, ki azt imádkozod: Jöjjön el a Te királyságod! — siess fel kell emelned szavadat azokkal szemben, kik a megváltás utáni vágyukat kábító szerekben és nem az Élet forrásánál, Krisztus Jézusban keresik.

„Legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.” A gyülekezet, mely így imádkozik, késznek kell lenni Isten önzetlen szolgálatára. Szakadatlanul hangzik a vád a keresztyénekkel szemben, hogy az emberiséggel szembeni kötelezettségének nem tett eleget. A bolsevizmus Isten elleni gyűlölete és keresztyén üldözése kétségtelenül komoly kérdés számunkra, vajjon szívünkre vesszük-e a világ bajait és elég becsületesen hordozzuk-e azt? Hasonlitanak-e a mi keresztyén gyülekezeteink a szolgálatra kész öskeresztyén gyülekezetekhez, elvégzik-e a só szerepét e világban, terjesztik-e fényt, mint a világ világossága? Milyen kevesen vannak, akik az egyházért és a világért felelőséget érznek! Hol marad a férfi világ együtt munkálkodása? Nincs idő, nincs erő, nincs pénz. Nem is lesz addig, míg az ivási szokásoknak való hódolás ezt elrabolja.

„A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma” Ez a kérés alapvető szociális program. Könyörgünk, hogy úgy nekünk, mint minden embertestvérünknek elégséges tápláléka, ruházata, megfelelő lakása és a szellemi javakban való megfelelő részesülése legyen. Jelenleg a gazdasági élet az egész földkerekségen pang. Elégé éri ezt a mi szegény, összetört népünk is. És mégis értelmes dolog az, hogy egy ilyen helyzetben levő nép évente legkevesebb négy és fél milliárdot alkoholra és két és fél milliárdot dohányra költ, holott nincs elég lakása s koránt sincs elég tápláléka, hogy a ruházatról ne is szövjünk? Hány családban még a legszükségesebb dologra sem jut, mert az ivásnak hódoló apa tul sokat fogyaszt el maga. Lelki és szociális célokra nincs pénz, de kábító szerre mindig van! Egy egyház, mely „a mindennapi kenyérért” imádkozik, népének szociális lelkiismerete kell legyen és nem szabad hallgatnia, míg közben az említett módon szörnyű pénzpozsekolás folyik!

„És bocsásd meg a mi bűneinket, mint mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk adósok. (Lukács) Hányan isznak alkoholt, azért, hogy adósságaikat elfeledjék, ne jusson eszükbe az, amivel tartoznak. Lelkiismeretük kínzó vádját akarják elhallgattatni. Így lesznek a hűtlen férjeből iszákosok. Így válnak azok az emberek, kik saját hibájukból kifolyólag életpályájukat elrontották, iszákosokká. Inkább nem akarnak kijózanodni, mintsem vádolja őket az, hogy milyen helytelenül cselekedtek. Ezáltal mind mélyebbre sülyed az ember. Ahelyett, hogy irgalmas Megváltó kezeiből megbocsátást fogadnának el és békességet nyernének. inkább eltompítják lelkiismeretüket egész addig, míg végül is saját büntudatuk elenyészik és csak mások ellen tudnak keserű igazságtalan vádakot szórni. „Bocsásd meg a mi bűneinket” e kérsnél nem kell e arra gondolnunk, talán én is bűnös vagyok abban, hogy embertársam az iszákosság nyomorúságába jutott. Mikor láttam elkeseredett küzdelmét, nem törődtem vele, jajveszékelt segélykiáltásait nem értem meg. Talán nem volt bátorságom, hogy ráirányítsam tekintetét a mentő keresztre. Igen, hiányzik belőlünk a papi, a pásztori lelkület, kinek van egy tekintete, egy jó szava a bajba jutotthoz. Tán egyenesen okai vagyunk annak, hogy valaki iszákos lett. Tán mint szülők, kik gyermeküket rászoktatták az alkohol élvezésre. Talán mint nevelők, kik elmulasztottuk felemelni az óvás szavát.

„Ne vigy minket a kísértetbe” imádkozunk. Ez arra kötelez bennünket, hogy ne váljunk mások számára kísértökké. Bár csak adnánk minél többször megütöztetésre

alkalmat azért, hogy nem nyulunk alkoholhoz, hadd kérdeznék meg: miért nem iszik és hadd lenne alkalmunk meggondolásra kényszeríteni az illetőt és buzdítólag hatni, szabadulását előmozdítani olyanoknak kiket bilincseiben tart az Alkohol-démon.

„De szabadíts meg a gonosztól.“ Melyik iszákosban, melyik alkoholtól megkötözöttben ne támadt volna fel a vágy, szabaddá lenni és melyik az, ki nem kísérelte volna meg elszabadulni kegyetlen rabszolgatartójától? Azonban mindenesetben be kellett látnia: saját erejéből nem megy. És mégis van szabadulás. Ezekre találták már meg abban, ki szabaddá tesz, az igazi szabadságot a megfeszített és feltámadott Megváltóban. Ki őszintén, alázatosan, bizakodó lélekkel keres Nála szabadulást, az megtapasztalhatja: „Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ime újjá lett minden.“ Krisztus imádkozó népe lásd meg feladatodat, vezesd a megkötözötteket dicső Mesteredhez; milyen jó lenne, ha népünk csupa szabad szolgákból állna. Milyen nagyok a bajok. Mily kevés a végzett munka. Mily hatalmas az alkoholtóke, mely minden ellenmunkát hiábavalónak tüntet fel. Sajnos így van! De mi az alkohol-bálvány esküdt ellenségei, kik rettenthetetlenül harcolni akarunk ellene és népünk nyomora ellen tudjuk, hogy erős, hatalmas Isten áll oldalunkon a lelkiismeret és a szeretet dicső küzdelmében. Jó Istenünk Te szent harcunkat diadallal koronázd, hitünk győzni fog: **most tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség mind örökké. Amen.**

„Pax vobiscum!“

(„Béke veletek“)

„Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatosszívű vagyok és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek, mert az én igám gyönyörűsége és az én terhem könnyű.“

Máté 11,28–30.

A mindennapi élet és a vallás nagy kijelentései között sok esetben hiányzik az összefüggés. A keresztyén irodalom szinte hemzseg a leggyönyörűbb kifejezések özönétől. Nyugalom, öröm, béke, hit, szeretet, fény: mindmegannyi szépen csengő szavak az imádságokban, vallásos énekekben, azt gondolhatná az ember, hogy ezek teszik a keresztyéniséget. Ha azonban az éneklők életébe nézünk, többnyire csalódás éri a szemlélőt. Hányan nem is tudják sokszor mit mondanak szavaikban; a sok kényeskedő beszéd, szó mögött olyan kevés a valóságos tartalom, a lényeg.

Az a keresztyénység, melyet az első ke-

resztyének éltek, manapság sokaknak elérhetetlennek látszik vagy legalább is elérhetlenebbnek látszik. Ha néha meg is csendül a lelkekben a mennyei zene hangja, az olyan halk, az ember maga is alig veszi észre, hát még mások. Megcsendül s már vége is van. Olyan, mint valami csodás tűnemény. Szeretnénk vissza idézni, de nem tudjuk, voltaképen hol is kezdjük a dolgot. Ez azt árulja el, hogy a mai vallásos életből hiányzik a szilárd talaj, ezért olyan erőtlen a mai keresztyén élete és pislogó a mécsese. Valahogy úgy van ez, mint mikor tudunk valamit arról, hogy egészség is létezik, de hogy lehetne azt elérni: az út és mód ismeretlen előttünk.

Mindenütt vannak, kik jobbakk szeretnének lenni. Nem is gondolná az ember, hogy ezer meg ezer férfi és nő él e világon. fiatal, öreg kikben megvan ez a vágyakozás, még ha nem is árulják el. Hiányzik belőlük a melegség, hiányzik a fény, de a sóvárgás utána megvan, él bennük.

Ezért egy utat szeretnék mutatni, mely célhoz vezet, egy olyan ismert ösvényt, melyre sajnos nagyon kevesen lépnek rá. Tudnunk kell, hogy semmi sincs ok nélkül. Nincs véletlenség. Isten a rend Istene. Mindent olyan bölcsen elrendezett. A szellemi világban is fennállanak törvényei. A jellem fejlődésnek is van törvénye. Az emberi boldogságnak éppen így. A keresztyén tapasztalatoknak, élményeknek hasonlóképen. Ezt azonban vagy nem tudják vagy elfelejtik. Pedig nyugalom, öröm, béke, hit épügy nem nyerhető semmiből, mint ahogy a semmiből nem eshet sem hó, sem eső. Hiszen a hó a levegőből csik. Persze a levegőből, de ennek nagyon hosszadalmas előzményei vannak. Épen így van ez a nyugalommal, örömmel, békességgel—előzményüknek kell legyen. Amint a vihar, a szél, a szélcsend nem valami véletlen szülötte, a nyugalom és béke a benső ember szélcsendje is egész határozott, szabályszerű okoknak kikerülhetetlen és elmaradhatatlan következménye.

Ha egy háziasszony kalácsot tesz az asztalra, ez egy gondos készítési módnak, jó receptnek az eredménye, ha mindent megtett, mi szükséges, előáll a kalács. De nem ő sűti a kalácsot, hanem a természet. Ő csak az egymáshoz tartozó dolgokat hozza összeköttetésbe, okokat hoz mozgásba, hogy előálljon az okozat, ezeseiben a kalács. Hitást várni, ott hol okozatadó okok hiányoznak annyit tesz, mint kalácsra várni, anélkül, hogy alkotórészeiről gondoskodtál volna. Egy háziasszony sincs ilyen balgatag. De ilyen balgák vagyunk sokszor mi a lelki dolgokban.

Folyt. köv.

HIREK.

Az Alkoholelles Egyesületek Országos Ligája f. év márc. 16-án tartotta évi közgyűlését. A gyűlésen érdekes, tanulmányos beszédek hangzottak el. Az absztinensnek táborra Magyarországon még igen csekély. De ki kell tartani az ügy érdekében, legyen minden egyes absztinens élő tilalomfa az ivók táborával szemben. Az ifjúságot kell jobban megnyerni az absztinens eszmének, hogy tüzet, lendületet vigyenek bele ebbe a szép munkába. Vidéken sok helyen rossz az ivóvíz s ezért sok bort isznak. Már kis iskolásgyermekek borba mártogatják kenyérüket s bódult fejjel mennek az iskolába. A szőlősgazdákat az egész országban tanítani kellene, az alkoholmentes must készítésére, így szőlőjüket jobb áron értékesíthetik, mintha bornak dolgozzák fel. Továbbá, sok Magyarországon a borszőlő és kevés a csemegezőlő, jobban rá kellene térni a csemegezőlő termelésre.

Alkoholmentes must kapható a „Nép-jólét” című lap szerkesztőségében, Budapest, VIII. Bérkocsis-utca 41. szám alatt. Egy palack ára 60 fillér.

Konferencia. Március 9-én este fél 8 órakor üdvözlő istentisztelettel kezdődött meg az évi Missiói konferencia, amely vasárnap március 12-én a délutáni istentisztelettel ért véget. A konferencián Dr. D. J. L. Nuelsen püspök ur elnökölt. Az üdvözlő estén Jakob János szuperintendens és Leibstöckl Jenő kispesti predikátor üdvözölték püspök urat és a jelenlevőket. A baptista testvérek részéről Udvarnoky András teológiai igazgató üdvözölte meleg szavakban a szentírás kapcsán püspök urat és a gyülekezetet. Mély gondolatokban mutatván reá az áldozatkészség szükséges voltára. Ha nehéz idők jönnek is az Ur munkájának nem szabad hiányt szenvedni. Majd Sigg Ferdinánd püspöki titkár ur szólott a gyülekezethez igehirdetésében rámutatva a hit és szeretet fontosságára. Végül Püspök ur szólott meleg szavakban. Előadásaiból és igehirdetéséből szemelvényeket a későbbi számokban fogunk közölni.

A pénteki napot urvacsora közösséggel kezdtük meg utána pedig az egyházi munkák és teendők lettek tárgyalva. A hétköznapok nappala hivatalos ülésekkel estéje pedig a szombatot kivéve püspök ur előadásai volt kitöltve. A vasárnap délelőtti igehirdetést ugyancsak püspök ur végezte, délután pedig bizonyosátevő istentisztelet volt e címen: „Hogyan ismertem meg a Megváltót” illetve: „Hogyan segíthet Jézus.” A bizonyosátevők után sor került a beosztási jegyzék felolvasására. Amit alább közlünk.

A nehéz idők dacára az idej konferen-

cián az Ur áldásait különösebb módon érezhettük, és ujult erővel indultunk a további küzdelemre.

Beosztási jegyzék:

Szuperintendens és tárnokmester: Jakob János.
Budapest I.: Hecker Adám.

Budapest II. Kispeszt, Angyalföld: Leibstöckl Jenő.

Dombóvár: Schmidt János.

Györköny: Löbel János.

Kaposvár: Dr. Szalós Artur.

Nyíregyháza—Miskolc: Márkus J. András.

Pécs, Borjád: Schmidt János, (Dékány Elemér.)

Szeged; Hecker Henrik

A „Tábor” üdülő és diakonisza otthon igazgatója: Jakob János.

A „Tábor” gazdasági intézője: Haszics János.

A „Békeharang” szerkesztője: Dr. Szalós Artur.

Könyvismertetés.

Feltűnő események, „nagy idők jelei” címmel Bretz Vilmos pécsi baptista prédikátor egy 12 oldalas csinosan kiállított füzetet irt melyben felhívja a figyelmet az idők felismerésére az egyes események illetve jelekből. A füzetke alkalmas, hogy a könnyelmű világ népét gondolkozóba ejtse és az Ur keresésére indítsa, Isten gyermekeit pedig buzdítsa a kitartásra. A füzetke ára 14 fillér. Kapható a Keresztyén könyvesház üzletében Budapest VI. Felsőerdősor 5.

Békeharangok 1930, 1931, 1932 évfolyamok szépen bekötve kaphatók 2'50 P árbán megrendelhetők a szerkesztőnél.

Szerkesztői üzenet.

Szoszthenesz-nek. Cikkedért köszönet, a legközelebbi számban közölni fogom. Veled örülök, hogy az Ur mindent jóvá tett. Üdv.

Józannak. Ujabb cikket lehetőleg nem folytatásosat szívesen fogadok és előre fogadd érte köszönetemet. Béke veled.

Hány új barátot szereztél már a Békeharang számára ?

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.
A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.